

Գ ԹՈՒՂԹ, էջ Դ, ՍԻՒՆ ա

ՏՊ. էջ 332

Մուշկիան Նիսաւաւորս.
 և ինքն խաղայր գնայր
 յերկիրն արեւելից, և յան
 .. ման եղեալ մեծի թագ
 աւորին պատմէր զամեն
 այն անցս իրացն և զիւր
 հնարաւոր իմաստութիւնս.
 և զվասակայ խաբեբայ
 հայրաբանս պատրան
 ացն, որպէս զառաջին
 .. ւր ամբարշտութիւն կա
 մեցաւ ծածկել այն զի
 քակեաց երկպառակեաց
 զգունդն Հայոց:
 Իբրեւ լուաւ զայս ամեն
 այն թագաւորն ի մեծ
 Հազարապետէն, գառնա
 ցաւ յանձն իւր և ասէ,
 անսուտ երգմամբ, և իմէ
 .. ընցի անարէնն այն
 ի մեծ պատե.. զմէն

Գ ԹՈՒՂԹ, էջ Դ, ՍԻՒՆ Բ

... փշտակութիւն .. չից
 .. մ ի խոզիողումն . իրն
 լեաց, կամ ի գերս... ընա
 անեաց, կամ ելանել ի
 հայրենի երկրէն և անկա
 նել ի սար.ութիւն աւա..
 ութեան: Առ ոչինչ համա
 ընցան զայն անցս շար
 շարանացս, այլ միայն
 միարանեցան ընդ Աստուծոյ

Մուշկան Նիսաւաւորս.
 Եւ ինքն խաղայր անդրեւ գնայր
 յերկիրն արեւելից. և յան
 զիման եղեալ մեծի թագաւո
 թին, պատմէր զամե
 նայն անցս իրացն, զիւր
 հնարաւոր իմաստութիւնն
 և զվասակայ խաբեբայ
 պատրանսն հայթայթանացն,
 որպէս զառաջին
 զիւր ամբարշտութիւնն կա
 մեցաւ ծածկել այնու՝ զի
 քակեալ երկպառակեաց
 զգունդն Հայոց:
 Իբրեւ լուաւ զայս ամե
 նայն թագաւորն ի քերական մեծ
 Հազարապետին, գառնա
 ցաւ յանձն իւր և ասէ
 անսուտ երգմամբ. Եթէ
 ասլընցի անարէնն այն
 ի մեծ պատեբազմէն ...

ՏՊ. էջ 336

... կամ յափշտակութիւն ընչից
 կամ ի խոզիողումն սիրե
 լեաց, կամ ի գերութիւն ըն
 առնեաց, ելանել ի
 հայրենի երկրէն և անկա
 նել ի սարկութիւն օտա
 րութեան. առ ոչինչ համա
 ընցան զայս անճալն անցս շար
 շարանացն. այլ միայն
 միարան կալ ընդ Աստուծոյ,

Գ ԹՈՒՂԹ, էջ Բ, ՍԻԻՆ Բ

ՏՊ. էջ 336

զի ի նմանէ միայն մի
գրեցցին: Եւ քան զամ
հնայն երևելի մեծարիւնս
զնա բաւական համարեց
ան ընտրել ի միտս իւր
եանց, և զուրացութիւն
մեծարեան չար համարե
ցան, և զմահն որ վասն
Աստուծոյ անանց կենդանութիւն:
Ժառայել յերկր. ազ...
ուրիւն կ.....

Գ ԹՈՒՂԹ, էջ Բ, ՍԻԻՆ Գ

ժողով...
աք: Փոխ...
կացելոցն ...
իշխանին ...
բարս կամ ...
նոցա մաս...
զիւրա...
տայր ..
գեւ և ..
հնայն ..
թով...
պ. ...

Գ ԹՈՒՂԹ, էջ Ե, ՍԻԻՆ Ե

... . մանէ գտանէ
• իսկ որ քաջութեամբ յառ
.. մատչէր, քաջ անուն
.. զի ժառանգէր, և պա
.. ես մեծամեծս յանց
• ւոր և ի մահկանացու
• ազաւորէն ընդունէր:
.. մեք ահաւասիկ յիւրա
.. նչիւր մարմինս ուն
• մք վէրս և սպիտ բազու
• ս, և բազում այն քաջ
ութիւն իցէ, վասն որոյ առ
եալ պարգևս մեծամեծս,
• նարգ և .. ազոռս զպար
գևսն համարիմ և առ ոչ
իւն զքաջութիւն, վասն
զի ամենեքեան խափա

զի ի նմանէ միայն մի
գրեցին, և ամենայն
երևելի մեծութեանս
զնա բաւական համարեցան:
Ընտրեալ ի միտս իւրեանց:
Եւ զուրացութիւն
մեծարիւն վարկանէիւ,
և զմահ վասն
Աստուծոյ անանց կենդանութիւն
և ժառայել յերկրի՝ ազա-
տութիւն կենաց իւրեանց:

ՏՊ. էջ 337

ժողովել յԱրտաշատ քա-
ղաք, փոխանակ յետս
կացելոցն՝ որ ելին զհեա
իշխանին Սիւնեաց, զեղ-
բարս կամ զորդիս կամ զեղբարցն որդիս ի
նոցա մասուցանէր, և (տեղի
զիւրաքանչիւր զօրս
տան նոցա. զի
գեւ ևս ինքն ունէր զա-
մենայն աշխարհն: Եւ փո-
թով ամենեքեան ի տեղի
պատեհազմին

ՏՊ. էջ 344

մահ ի նմանէ գտանէր.
իսկ որ քաջութեամբ յառ-
ուջ մատչէր, քաջ անուն
ազգի ժառանգէր, և պար-
գևս մեծամեծս յան-
ցաւոր և ի մահկանացու
թաւաւորէն ընդունէր:
Եւ մեք իսկ աւասիկ յիւրա-
քանչիւր մարմինս ունիմք
վէրս և սպիտ բազումս.
և բազում այն քա-
ջութիւն իցէ, վասն որոյ առ-
եալ իցէ և պարգևս մեծամեծս:
Անարգ և անօգուտ զքաջութիւնսն
համարիմ, և առ ոչինչ զպար-
գևսն զբազումս. վասն
զի ամենեքեան խափա

Դ ԹՈՒՂԹ, էջ ա, ՍԻՒՆ ա

ՏՊ. էջ 344

նեւոյ են: Իսկ արդ եթէ
վասն մահկանացու հրա-
մանաատին զայս արու-
թիւնս կատարէաք, եւս առ
աւել վասն անմահ թապ
աւորին մերոյ որ տէրն է
կենդանեաց և մեռելոց,
և զատելոց է զամենայն
մարդ ըստ գործոց իւրոց:
• պաքէն եթէ կարի քաջ
յառաջ մատուցեալ ծե-
... այց սակայն ել...

Դ ԹՈՒՂԹ, էջ ա, ՍԻՒՆ Բ

ՏՊ. էջ 345

հեշտ և բաղձա... ..
բանքս իմ ի լսելիս
մեծաց և փոքունց
մի երկուցեալ զանպիտ
եոցուք ի բազմութենէ
Հեթանոսացն, և մի
յաՀապին որոյ առն մահ
կանացուի թիկունս զար-
ձուցուք: զի եթէ ..
ցէ տէր յաղթութիւն ի ձեռս
մեր սատակեցուք զղաւ-
թութիւնս նոցա, զի բարձ
րասցի կողմն ճշմարտ
ութեան, և եթէ Հասեալ
իցէ ժամա.ակ կենաց մե-
րոց, սուրբ մահուամբ պատ-
հրազմիս ընկալցուք ին
զութեամբ սրտիւ, բայց մի
այն ի յարութիւնս քաջու-
թեան վատութիւն մի խառնե-
սցուք: մանաւանդ
զի անմոռաց է ինձ յիշել
ով զիմ և զամանց ի ձէն
ջ ի ժամանակին զի զան
աւրէն իշխանն խաբեցաք
պարտեցաք իբրև զման
ուկ մի տղայ և ան.....
իբրև այն եթէ ի

նեւոյ են: Իսկ արդ եթէ
վասն մահկանացու հրա-
մանաատին զայն արու-
թիւնս կատարէաք, որչափ ևս ա-
ռաւել վասն անմահ թա-
պաւորին մերոյ, որ տէրն է
կենդանեաց և մեռելոց,
և զատելոց է զամենայն
մարդ ըստ գործոց իւրոց:
Ապաքէն եթէ կարի շատ
յառաջ մատուցեալ ծե-
բացայց, սակայն եղանակոյ եմք ...

.. Հեշտ և բաղձալի թուկոցին
բանք իմ ի լսելիս մեծա-
մեծաց և փոքունց:
Մի երկուցեալ զանպի-
տեոցուք ի բազմութենէ
Հեթանոսացն, և մի
յաՀապին որոյ առն մահ-
կանացուի զթիկունս զար-
ձուցուք. զի թէ տա-
ցէ Տէր յաղթութիւն ի ձեռս
մեր, սատակեցուք զգորու-
թիւն նոցա, զի բար-
ձրասցի կողմն ճշմար-
տութեանն. և եթէ Հասեալ
իցէ ժամանակ կենաց մերոց
սուրբ մահուամբ պատե-
րազմիս, ընկալցուք ինզու-
թեամբ սրտիւ. բայց
միայն յարութիւնս քաջու-
թեան՝ վատութիւն մի խառնե-
ցուք: Մանաւանդ
զի անմոռաց է ինձ, յիշելով
զիմ և զամանց ի ձէնջ,
ի ժամանակին զի զա-
նորէն իշխանն խաբեցաք,
պատրեցաք իբրև զմա-
նուկ մի տղայ անպիտան.
իբր այն եթէ ի վերինն երեսս

Դ ԹՈՒՂԹ, էջ Բ, ՍԻԻՆ ա

ՏՊ. էջ 345

... զոր¹

..... ա իշխանն կամ¹
 .. (նիկ ?). ի մեհ¹, իր
 և նոցա ինչ ոչ կարացաք
 ազնեւ, անհնար լիցի
 եթէ վասն մարմնաւոր
 սիրոյ զԱստուած ընդ մարդկան
 փոխանակեցուք: Իսկ
 արդ յերկուս և յերիս
 կոիւս Տէր ինքնին մեծ
 աւ զաւրութեամբ ազնեաց
 մեզ, որպէս զի զան
 ուն քաջութեան ժառան
 գեցաք, զզաւրն արք
 ունի չարաչար հարաք
 և զմոզան .. ողորմ սա
 տակեցաք, և զպղծու
 թիւն կոռապաշտութեան ի
 տեղեաց տեղեաց որբե
 ցաք, և զանաբէն
 րագաւորին զճրամանն
 եղծաք, զխոտլութիւնն
 ցածուցաք, լեռնացե
 ալ ալիքն պաշտացան,
 բարձրագէջ փրփուրն
 պայքեաց, զազանա
 ցեալ սրտամտութիւնն դալ
 ց: Որ ի վերայ ամ¹
 ... որոտայր նկուն
 .. եալ քան զսո

Դ ԹՈՒՂԹ, էջ Բ, ՍԻԻՆ Բ

տարած: Քանզի Հիմ¹
 ունք նորա հաստատք ..
 են վերայ վիմին հա..
 տոտքեան, ոչ ի վերայ ...
 ըի ալլ ի վեր յերկինս ...
 ոչ անձրեք իջանեն
 և ոչ հողմք շարժեն և ո.
 հեղեղս յարուցանեն

(Զի նորք հանդերձ մարա եղեալ կուես_
 ցուք ընդ անորէն

իշխանին վասն հայրենի աստուածատուր ո_
 Եւ իբր_ (բինացն)

և նոցա ոչ ինչ կարացաք
 օգնել, անհնար լիցի աչա¹
 եթէ վասն մարմնաւոր
 սիրոյ զԱստուած ընդ մարդկան
 փոխանակիցեմք:

Իսկ արդ յերկուս և յերիս
 կոիւս Տէր ինքնին մե_
 ծաւ զօրութեամբ օգնեաց
 մեզ, որպէս զի զա_
 նուն քաջութեան ժառան_
 գեցաք, և զզօրսն ար_
 քունի չարաչար հարաք,
 և զմոզան անողորմ սա_
 տակեցաք, և զպղծու_
 թիւն կոռապաշտութեանն ի
 տեղեաց տեղեաց սրբե_
 ցաք, զանօրէն
 հրաման լազաւորին
 եղծաք տպականգաք, զխոտլութիւն ժովուն
 ցածուցաք, լեռնացեալ
 ալիքն պաշտացան,
 բարձրագէջ փրփուրն
 սպառեցաւ, զազանա_
 ցեալ սրտամտութիւնն դա_
 վարեաց: Որ ի վերայ ամ_
 պոց որոտայր, նկուն
 եղեալ՝ քան զսոխորական ...

ՏՊ. էջ 346

... մինչեւ ի կատարած: Քանզի Հի_
 մունք նորա հաստատութեամբ եղեալ
 են ի վերայ վիմին անշարժութեան,
 ոչ ի վերայ երկրի,
 ալլ ի վեր յերկինս, ուր
 ոչ անձրեք իջանեն
 և ոչ հողմք շնչեն և ոչ
 հեղեղս յարուցանեն:

1. Այդ երեք տողերը կը պակսին սուղարին մէջ, որ ունի փակագծի մէջ առնուած կտորը:

և մեք թէպէտ մարմն..
 յերկրի եսք այլ հաւատու.
 յերկինս եմք շինեալք
 ուր ոչ կարէ հասանել յա.
 ձեռագործ շինուածն Գրիստոսի
 հաստատուն կացէք յա.
 շուշտ զարագլուին մեր
 որ ոչն երբէք մոռացի
 զգործ նահատակութ.ա.
 ձերոյ։ Ո՛վ քաջք, մեզ
 այս աշտ մեծապէս է զոր
 կատարեաց Աստուած ի ձեռն մեր
 ոյ բնութեանս, յորում և
 զարուծիւնն Աստուծոյ մեծապէս
 երևի։ Զի եթէ զայս
 կոտորելով ի վերայ աստուածա
 յին աւրինացն պարծան.
 անձանց ժողովեցաք
 զքաջատոհմ ազգի և եկ
 եղեցոյ բողոք, և վար
 .սց ակնկալութիւնն

Եւ մեք թէպէտ մարմնով
 յերկրի եմք, այլ հաւատովք
 յերկինս եմք շինեալ.
 ուր ոչ որ կարէ հասանել յան.
 ձեռագործ շինուածն Գրիստոսի.
 Հաստատուն կացէք յան.
 շուշտ զօրագլուին մեր,
 որ ոչ երբէք մոռացի
 զգործ նահատակութեան
 ձերոյ։ Ո՛վ քաջք, մեզ
 այս մեծապէս է՝ զոր
 կատարեաց Աստուած ի ձեռն մե.
 րոյ բնութեանս. յորում և
 զօրութիւնն Աստուծոյ մեծապէս
 երևի։ Զի եթէ զայս
 կոտորելով ի վերայ աստուածա.
 յին օրինացն՝ պարծանս
 անձանց ժողովեցաք,
 և զքաջ անուն ազգատոհմին մերոյ
 թողաք եկեղեցւոյ, և վար.
 ձուց ակնկալութիւն ի Տեառնէ է ...

Հ. Յ. ԱՍՏԻՐԵԱՆ

Ա Ռ Ա Կ

Ե Ծ Ո Ւ Ն Ն Ո Ւ Ն Ն Ի Ս Ը

Գարնան ժամանակ,
 Խիտ ծառերուն տակ,
 Գեղջկին ընտանիք
 Նընջէր երջանիկ։
 Օրօրոցը ծառէն կախուած
 Կը տատանէր կամաց.
 Գեղջկին կինը քաղցրը ձայնով
 Կ'երգէր նանիկ օրօրելով.
 Նորա անուշ գեղգեղին մեղմ ելեւէջ՝
 Նըբբատերեւ ծառերուն մէջ,
 Խաւալելով ալիք ալիք՝
 Գերագանցէր սոխակին իսկ դայլայլիկ։
 Քրնեց երեխան քընով անուշակ.
 Գիշերը բացաւ իւր սեւ դըրօշակ.
 Լըռեց բնութիւն և մարդիկ բոլոր,
 Կ'անցնէին ժամեր խաղաղ և անդորր։
 Տեսնես երեխան զարթելով քիչ վերջ

Ըսկըսաւ թընձկալ օրօրոցին մէջ։
 Ձայդ որ լըսեց իշակը,
 Որ կը քընէր ծառին տակը,
 Անշըբաւէր և անկոչ՝
 Ուզեց անել ծառայութիւն մ'իւր տիկնոջ.
 Օրօրոցին գալով մօտ
 Նա ըսկըսաւ զընալ սաստիկ կոշտ ու խորթ.
 Կ'երգէր նանիկ՝ օրօր օրօր.
 Թընդաց գեղջկին տուն բոլոր։
 Կու լար տըղան լեղապատառ.
 Մայրը ցաւկեց շընչասպառ.
 Եւ հագիւ հագ իւր տիւրասէր իշակին
 Նա արժանի վըճարեց գին։
 Երբոր էշը կ'երգէ օրօր ու նանիկ,
 Իսկ խոզը տաղ՝ մեղեդիք,
 Այդ շընորհքին անասնածիր
 Ականջ բեր ու դիմացիր։

Ա. ՆԱԲԱԿՆԵԱՆ